

Nr 186.

Av herr **Norman**, om ökat årligt understöd åt förre t. f. övermontören vid Älvkarleby kraftverk *L. E. Lindblom*.

År 1930 beviljade riksdagen enligt hemställan i Kungl. Maj:ts proposition, nr 35, punkt 4:o ett årligt understöd av 180 kr. åt förre t. f. övermontören vid Älvkarleby kraftverk Lars Eric Lindblom med anledning därav, att han till följd av olycksfall under arbete i statens vattenfallsverks tjänst fått sin arbetsförmåga nedsatt.

Omständigheterna i detta fall motivera enligt min mening, att riksdagen prövar huruvida ej förhöjt understöd kan anses vara skäligt. Som kvarstående men av olycksfallet, som inträffade i april 1919, lider Lindblom av en traumatisk neuros, som förhindrar honom att utföra annat än mera tillfälliga arbeten av lindrigare beskaffenhet, vilket bringat honom och hans familj i mycket knappa levnadsomständigheter.

Understödet storlek är synbarligen beräknat efter den nedsättningsgrad av arbetsförmågan, 15 procent, varom riksförsäkringsanstalten avgivit utlåtande. Här synes det dock vara skäligt, att också hänsyn toges till vissa psykologiska faktorer. Vattenfallsstyrelsen hade tillstyrkt, att understödet måtte utgå retroaktivt från den 11 aug. 1919, eller den dag, då Lindblom erhöll tjänstledighet, dock med avdrag av det belopp av 350 kronor, som jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 23 maj 1924 utbetalats till Lindblom. Ett beslut i överensstämmelse härmed skulle hava tillfört Lindblom ett engångsbelopp av över 1,300 kronor jämte ett årligt understöd av 180 kronor, från den 1 jan. 1929.

Det synes mig uppenbart, att för en av neuros lidande måste en dylik motgång, som ett avslag å denna vattenfallsstyrelsens tillstyrkan innebär, verka synnerligen deprimerande, influera till grubbel och medföra ytterligare nedsättning av arbetsförmågan. Förhållandet torde också vara det, att Lindblom i dessa beträffande arbetstillfällen så dystra tider ej kan tillnärmelsevis utnyttja den arbetsförmåga, han förutsättes hava. Följden har blivit än bittrare ekonomiska svårigheter för honom och hans familj, bl. a. en åldrig moder. Detta återverkar givetvis nedbrytande på hans av olycksfallet rubbade hälsotillstånd.

Da ett förhöjt understöd utom sin direkta verkan säkerligen också kan förutsättas indirekt medverka till, att han kunde möta livets svårigheter med en ljusare livssyn, och därmed också bidra till ökade självförsörjningsmöjligheter, vågar jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det till förre t. f. övermontören Lars Eric Lindblom utgående årliga understödet av statens vattenfallsverks medel höjes till 360 kronor från den 1 januari 1932.

Stockholm den 22 januari 1932

David Norman.